

Чичо Нуку

ИЗ ПРИКЛЮЧЕНИЯТА
НА СТРАХЛИВИЯ ВЪЛК ГОШО

ГОШО ПОД КАРАНТИНА

С картинките на Надежда Кацарова

КНИГОИЗДАТЕЛСКА КЪЩА „ТРУД“, 2020 г.

Доктор Га* оттука мина
и наложи карантина.
Вместо веселба, игри
със приятели добри,
всеки вкъщи да стои.
Вирус има във гората!

* Доктор Га е герой на Батко Затко
от „Гъбарко“.

Затуї трябвало гецата,
че и възрастните даже,
всеки доктор ще ви каже,
със визитите да спрат,
за да не се заразят!
Вируса да победят,
да не си го предагат.

Тъй под храста от къпина
 Гошо е под карантина.
 Сгушил се е под листата
 и си мисли за децата.
 Шо ли прави всеки вкъщи?

Мисли Гошо и се мръщи,
 иска му се да играе,
 ала много добре знае:
 трябва да е отделен
 днес и утрешния ден!
 И дори да се наложи,
 да излиза той не може.

Ала скучно е под храста,
 няма там игра прекрасна,
 няма весели другари.
 Май ще пише мемоари.
 Ляга Гошето по гръб
 и убива го със ръб
 пръчка някаква извита,
 тук дошла, без да го пита.

Гошо хваща я в ръка
и във близката река
да я хвърли е готов.
Но поглежда я с любов
и си казва хей така:
”Ето, в този миг, сега,
не си пръчка, а си гира.

С тебе днес ще се тренира!“.
Почва здрава тренировка.
Не е нужна подготовка,
щом желание той има.
Ето, час така измина.

Спира Гошо изморен,
стига му за този ден.
Трябва малко и почивка,
чака меката завивка.
Ала чуи! Преди това
със сапун и със вода
ти ръцете си измии,
с кърпа бързо ги изтрии!
Вируса унищожжи,
после сладко почини.
Гошо лапичките мие,
миите си ръцете вие!

А сега какво да прави?
Ех, как за това забрави?
Има интернет и чат
и с останалия свят
може той да си говори.
Телефона си отвори
и на Лили позвъни.
Иска Гошо да разкаже
даже и да ѝ покаже
как под хроста си тренира
той със пръчката си гира.

Слава богу и Оле!
Лили чувства се добре.
Мие си сега ръцете,
не си пипа ни лицето,
ни устата, ни носът.
Трябва те да потърпят,
всички са във изолация,
ще им трябва адаптация!
Дълго, дълго си говорят,
няма друго що да сторят.
Трябва с тази карантина
вируса – подличка гадина,
някак си да победят!
Може да се уморят
само в къщи да стоят,
но не ще се предадат!

С Лили Гошо поговори,
телефона си затвори
и звъни сега на Спас.
Мечо вдига и завчас
почва разговорът нов.
Гошо бързо е готов
и разказва как тренира.

Но оказва се, че гира
истинска си има Спас
и я вдига във захлас!
Спас ръцете също мие,
после с кърпа си ги трие,
да е чист и погреден –
бягай вирусе от мен!

Гошо всички прозвънява
 там във горската дъбрава.
 Мими книжка си чете –
 ех, че умничко дете!
 А пък двамата близнаци,
 зайците – тези юнаци,
 даже с маска на лицето
 си играят днеска. Ето –
 шах редят в усамотение.
 Няма никакво съмнение –
 карантината ще спазят,
 лошо за да не загазят!

Тъй измина този ден
 и накрая уморен,
 ляга Гошето да спи
 и усмихнат до уши
 мисли си – във карантина
 бързо, бързо, денят мина.
 Не е много страшна тя
 с разговори и игра.
 Тук под хроста ще стоя,
 няма да се уморя!

Тъй минават ден след ден.
Сякаш, че е малко в плен –
все седи под храста Гошо,
ала хич не му е лошо!
Сутрин с пръчката тренира,
след което, без да спира,
нещо друго си избира.

Летви наедно събира,
реже ги на този фронт,
че започнал е ремонт!
Храста си ще подреди,
храста си ще укрепи
с пръчки, тухли и дъски.

И на друго занимание
ще обърне той внимание.
Бързо учи си урока
в хрусталака до потока,
че ако не се изучи,
лошо ще му се получи.
Затуй пише и чете!
Учи вкъщи ти дете!

Със урока щом приключи,
щом за днеска си научи,
пак подхваща сам играта
в хрусталака край реката.
С леко нещо конструира,
после четката намира
и рисува за пленен...

Хайде мина този ден.
И с приятелите свои
той не спира да говори,
нищо че са надалече.
Гошо свикна с това вече.
Тъй минават ден след ден
във живот усамотен.

Но накрая със крила
пак изпляска доктор Га
със добрата новина:
Край на тази карантина!
Може цялата дружина
пак отново да играе
само както тя си знае!
Че с това усамотение,
няма никакво съмнение,
вируса те победиха
и направо го разбиха!

© Николај Пенчев, автор, 2020 г.
© Надежда Кацарова, художник, 2020 г.
© Книгоиздателска къща „Труд“, 2020 г.